

Milyen hatmillió?

2016 augusztus 29. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

2

Átlag: 2 (1 szavazat)

Mérték

Valamikor, még a megboldogult 90-es évek derekán egy szabaddemokrata fontosember azt találta mondani, hogy ebben az országban hatmillió ember is vígan ellene.
Talán jobban is, mint most. Rögtön éktelen visítás támadt a jobboldalon, az MDF népi szárnya versenyt nemzethalálozott a még népiesebb (esetükben fosztóképz?) kisgazdákkal. S?t, egyik-másik el?re megfontolt szándékkal elkövetett népírtásról, nemzetgyilkosságról hadovált. Vagy annak kísérletér?l. Pedig nem is mondott akkora hülyeséget az SZDSZ-es…
A szerepl?kre nem emlékszem már, a feledés jótékony homályába merültek, talán már maguk sem emlékeznek erre a rettenetes incidense, ami tulajdonképpen a hosszú évek diktatúrájában végzett nagy hallgatások és még nagyobb mellébeszélések utáni értelmes beszélgetések helyetti árokásás és táborkijelölés egyik meghatározó epizódja volt. Egy újabb kérdés lett, amir?l nem lehetett anélkül megnyilvánulni, hogy a megnyilvánulás ne kapja meg élb?l a fasiszta reminiszcencia, vagy a nemzetrontás bélyegét.

A népesedéssel foglalkozó kutatók, a mellette elkötelezett politikusok és közéleti emberek szinte egyt?l-egyik tragédiának látják a népességünk fogyását. Az egyetlen, ami megosztja ?ket, **hogy melyik tartja visszafordíthatatlannak és melyik kezelhet?nek,** természetesen ilyen meg olyan állami beavatkozások mentén, mintha az állam oda tudna állni a hálószobákba, hogy lehúzza az kottont a polgárról vagy távollétükben aszpirinre cserélje a tablettát.

Az állami pótcselekvések klasszikus állatorvosi lovasnemzeteként csináljuk a rengetegbe pénzbe kerül?, de sosem hasznosuló népesedéspolitikai programokat. Hogy miért vállalnak, vagy miért nem vállalnak több gyereket a családok, arra vajmi kevés ráhatása van egy államnak. Példának okáért a b?kez?en támogatott németek sem hajlandóak gyereket csinálni, nem véletlenül import-kitett a német társadalom.

Talán hagyni kellene az egészet a fenébe, elfogadni törvényszer?ségnek a szolid, de biztos fogyást. Felkészülni az elkerülhetetlenre, s?t, meglátni abban a pozitívumokat.

Hogy nyugdíjat, legalábbis olyat, ami – mily szép szavak – biztosítja a békés és nyugodt öregkort, azt nem fog tudni fizetni az állam. Ez tény, kapjunk a szívünkhöz, mondjunk nagy szavakat, essünk letargiába. Aztán, ha ezekkel végeztünk, akkor gondolkodjunk! **Rögtön itt van az, hogy egyáltalán minek van nyugdíj.** Mióta viszonylag kevés vájárunk, olajipari munkásunk és hegymozgatónk van, nem igazán van értelme annak, hogy az általános értelemben vett Manyika nénit szobafogságra ítéljük pusztán amiatt, hogy elmúlt 50-55-60-65 éves.

Nem is véletlenül emelkedik állandóan a nyugdíjkorhatár, ésszer?bb volna végre eltörölni. Megint jöhet a szívhez kapás, a nagy szavak és a letargia ideje, de különösképpen semmi nem indokolja a nyugdíjas állapot létét. Nem is csak azért, mert az életmódunk, a munkaszervezésünk, s?t, az egész világunk arrafelé mozdult el, hogy egy öregebb ember sem lesz feltétlenül mindenre alkalmatlan, elbutult és a lábát mozdítani sem képes vénember, hanem azért sem, **mert senki nem 10-14 éves korában kezdett dolgozni, mint nagyszüleink korosztálya.** Vagyis inkább dédszüleinké. Az én korosztályom biztos nem, a java a harmincas éveinek közepén találta meg az els? komolyan vehet? munkahelyét, mondhatni, a boldog és nyugodt öregkorát elköltötte a húszas éveiben.

Ha csökken is id?sebb korban a számokra váltható munkapotenciál, akkor nyugdíj helyett foglalkoztatási támogatást kell adni a cégeknek. Meg elvárni, hogy az általános értelemben vett Manyika néni képezze magát és ne ? akarjon lenni a n? a pult mögött örökké. Arra jók lesznek a fiatalabbak meg a robotember.

Ha már a robotembernél tartunk, technológia fejl?désünk várható kimeneteleinek egyike sem feltételezi, hogy tömegemberek tömegeire lesz szükség a tömeggyárakban. Önálló, hozzáért? és épkézláb munkavállalókra inkább a szolgáltatások vagy irányítási-szervezési területeken. Meg persze alig lakott vidékeken hatalmas latifundiumokon gazdálkodó parasztokra. Igen, géppel és nem zöldmunkással.

A nemzethalált vizionálók a következ? végjátékokat szokták még felhozni: **Leszaporodnak minket a szabadon behelyettesíthet? népek** (l. cigányok, arabok, zsidók, románok), valamint hogy **elfoglalnak minket a szabadon behelyettesíthet? népek** (l. cigányok, arabok, zsidók, románok), amennyiben nem vagyunk elegen ahhoz, hogy megvédjük azt, ami a mienk. Erre mondaná azt a m?velt francia, hogy tömény faszság, csak mindezt franciául.

Vegyük sorra. A *leszaporodnak minket* nev? dolog ellen nem igazán m?ködik az, hogy támogatjuk a mindenféle szaporodást. Ha már fasiszták vagyunk, akkor legalább ne legyünk hülye fasiszták. Példának okáért a cigányok sokgyermekes családmodelljét az integráció nevezet? valami úgy nyírja ki, mint Canesten a lábgombát. Nyilván ehhez nem a Mohácsi-család integrációs modelljét kell követni, de ez teljesen más történet.

Az elfoglalás ellen meg egy ideje, mióta az egyesült keresztény seregek el?ször (rendes ütközetben) rommá verték a többszörös túler?ben lév? törököket a szentgotthárdi csatában, nem így védekezünk. **Haditechnika, okos tábornokok, ésszer? célok és értelmesen kialakított fegyvernemek kellenek a hadiszerencse és a morál mellé.** Mert ugye a törökök hiába bíztak abban, hogy a *középen lév? gyalogos cs?cselék elindul, kétoldalról a lovasok átkarolnak nev? hadm?veletnél* nincs modernebb, végül Isztambulig szaladtak taknyos-véres orral. Hogy az aktuális Habsburg uralkodónk egy gyáva és ostoba szar volt és nem dobták ki már akkor a törököket innen, az megint másik kérdés.

Azt nem is említve, hogy egy ország határait nem pusztán a hadseregek és a határon elhelyezett védm?vek sokasága garantálja, **hanem f?ként a nemzetközi szerz?dések, illetve egy-két kibaszott er?s szövetséges.** Ha ez nem így lenne, akkor Európa négy országból állna: Franciaországból, Angliából, Németországból és Oroszországból. F?leg nem léteznének olyan viccállamok, mint Luxemburg és Csehszlovákia.

Kijelenthet? tehát, a 21. század háborúit már nem fasszal vívják, hanem technológiával, diplomáciával és cselekv?képes politikusokkal.

Utóbbi különösen fontos, mert hiába vannak rengetegen a harmadik világban és nagyon megesettek, nagyon szegények, a könnyeink mellett mást nem kapnak. Ide biztos nem jönnek, hogy itt is rengetegen legyenek és nagyon szegények, nagyon megesettek. Ráadásul szomjasak, mert ugye sem mi, sem a könnyeinek már nem léteznek akkor. De ez megint egy másik történet.

A hatmillió természetesen egy teljesen hasraütés-szer? szám. **Nem a lélekszámon van a hangsúly, hanem az alkalmazkodáson.** Hogy jól vagy rosszul alkalmazkodunk a csökken? népességünkhöz. Mert lehet rosszul is, ha például fenn akarjuk tartani a jelenlegi nyugdíj- és szociális rendszerünket, és lehet jól.

A nyugdíjról már volt szó, a szociális rendszereink még fontosabbak. Hogy rögtön egy meglepetéssel kezdjek, én például fél Észak-Magyarországot is a szociális kiadások közé sorolom. De É-Mo. csak egy példa, rengeteg olyan terület és város van, amit csak azért tartunk fent, hogy legyen. Mert valamikor – a kommunizmusban – valamelyik hirtelenhülye úgy gondolta, hogy abból a faluból, ott a völgyben legyen ipari nagyváros. Aztán a rendszerváltozás óta a nehézipar balra, a könny?ipar még balrábbra, a versenyképes technológiát igényl? gépgyártás meg jobbra el, **a faluból növesztett város meg ott maradt a semmiben és ezt az állapotot azóta is finanszírozzuk.** Lehetne bel?le újra falu, körülötte újratelepített erd?ségekkel, tavakkal, szépséges középkori várakkal. De nem, mert akkor ugye elfogynak az emberek és a szívünkhöz kapunk, nagy szavakat mondunk és mély letargiába esünk.

Pedig ha valaki ránéz mondjuk Salgótarjánra vagy Ózdra madártávlatból és mindezt összeveti a régmúlt megsárgult fotóival, akkor nem is olyan nehéz a választás. Ha már fogyunk, akkor fogyjunk értelmesen.

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló